

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.397/2016/4. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró
Dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Boros Andrea Ügyvédi Iroda, ügyintéző:
dr. Boros Andrea
ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. február 22. napján kelt 4.K.27.900/2015/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.900/2015/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 497.900 (azaz négyszázkilencvenhétezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a 2011. január havi általános forgalmi adó (áfa) bevallásában levonható adóként szerepeltette a R. Kft. (a továbbiakban: számlakibocsátó) néven, öntészeti tömb értékesítéséről kiállított számlák adótartalmát.
- [2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2011. január hónapra áfa adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a 2015. február 27. napján kelt határozatával a felperes terhére 4.979.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyet jogosulatlan visszaigénylésnek minősített, a kiutalását elutasította és a felperest 3.734.000 Ft adóbírság megfizetésére kötelezte.
- [3] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2015. július 20. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 119.§ (1) bekezdése, 120.§ a) pontja, 127.§ (1) bekezdés a) pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3) bekezdése, 165.§ (2) bekezdése, 166.§ (2) bekezdése, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97.§ (4)-(6) bekezdései, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 29.§ (2) bekezdése alapján hozta meg.
- [5] Indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helytállóan állapította meg, hogy a számlakibocsátó néven kiállított számlákban szereplő gazdasági események a számlákban feltüntetett felek között nem valósultak meg, ezért a számlák nem minősülnek az adólevonási jogosultságot megalapozó hiteles bizonylatoknak.
- [6] Az alperes rögzítette, hogy a számlakibocsátó vizsgált időszaki, szerb állampolgárságú törvényes képviselője az adóhatóság számára elérhetetlen volt, a felszámolónak iratokat nem adott át, tartózkodási engedélyének hiányában a cég tevékenységében ténylegesen nem vett részt, ugyanakkor a társaság képviseletére magánszemélyeknek törvénytörő meghatalmazásokat adott. A számlakibocsátó beszerzései nem igazoltak, az sem, hogy a számlák szerinti termékekkel rendelkezett, illetve tárolta és leszállította volna a felperes részére, a teljesítési időpontban az áru raktározására alkalmas telephelye, a szállítására tulajdonában gépjárműve nem volt, a szállítóleveleken feltüntetett gépkocsikkal kapcsolatba nem hozható. A számlák pénzügyi teljesítését igazoló dokumentumok hiányoznak. A számlakibocsátó részéről a termékértékesítés tárgyi feltételei hiányoztak, amelyekről az adózó tudomással bírt.

A kereseti kérelem

- [7] A felperes keresetében az adóhatározatok hatályon kívül

helyezését kérte. Álláspontja szerint az adóhatóság a tényállást nem tisztázta, a valóságban megtörtént gazdasági esemény során adózói jogait jogszerűen gyakorolta, így a határozatok sértik a nemzeti jogszabályokat, az uniós normákat és az Európai Unió Bíróságának (EUB) joggyakorlatát is.

A jogerős ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [9] Indokolása szerint az adóhatóság a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének eleget tett, a valóságnak megfelelő történeti tényállást rögzített, amelyből okszerű következtetéseket levonva állapította meg a felperest terhelő adójogi következményeket. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a számlakibocsátó részéről a számlákban rögzített módon nem igazolható teljesítés, felperes a perben az általa befogadott számlák hitelességét nem bizonyította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen keresete teljesítését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.
- [11] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Áfa tv. alkalmazott jogszabályhelyeit, ellentétes a közösségi joggal. Fenntartva a keresetében foglaltakat előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését kérte a Kúriától.
- [12] Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [14] A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül [Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262.].
- [15] Kifejti a Kúria, hogy az Áfa tv. 120.§-ának a) pontja értelmében abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termék

beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany - ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is - rá áthárított. Az Áfa tv. 127.§-ának (1) bekezdés a) pontja alapján az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a 120.§ a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla.

- [16] Az Sztv. 15.§-ának (3) bekezdése alapján a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállók által is megállapíthatóknak kell lenniük (a valódiság elve). Az Sztv. 166.§-ának (2) bekezdése értelmében a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.
- [17] A felperesnél lefolytatott ellenőrzés során az adóhatóság bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a határozatokban megjelölt számlák nem hiteles bizonylatok, nem nyert bizonyítást, hogy a számlákon szereplő gazdasági események a valóságban a számlákon szereplő felek között valósultak volna meg. Az alperes jogerős érdemi határozatával szembeni jogorvoslat a felperes számára biztosított volt, közigazgatási pert kezdeményezett FArt. 143.§ (1) bekezdésG az adóhatározatok bíróság általi felülvizsgálata iránt.
- [18] A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c.) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét bizonyítania kellett, az alperes /bizonyítékokon alapuló/ megállapításával szemben azt, hogy az adóhatóság bizonyított tényállása téves, hiányos, és az általa befogadott számlák valós gazdasági esemény hiteles bizonylatai. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét bizonyíthatatlansága okán elutasította.
- [19] Amíg közigazgatási perben az elsőfokú bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), addig a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 275.§-ának (1) bekezdése].
- [20] Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban - a felülvizsgálati kérelem és az abban megjelölt, a felperes szerint az elsőfokú bíróság által megsértettként megjelölt

- jogszabályhelyek alapján - a Kúria nem állapította meg.
- [21] Az elsőfokú bíróság meghozott ítéletében a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint részletezte az első- és másodfokú közigazgatási szerv eljárását, a lefolytatott bizonyítási eljárást, a hatóság által alkalmazott jogszabályokat, a bizonyítékok értékelését, a meghozott döntéseket. A pertörténet sorában ismertette a keresetet, az alperes ellenkérelmében foglaltakat, beidézte az általa alkalmazott jogszabályokat. Jogi indokolása során ütköztette a tényállási elemeket a jogszabályokkal, vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli beadványait, részletezte a bizonyítási teherviselést, és logikusan megindokolta a - Pp. 164.§-ának (1) bekezdésére alapított - keresetet bizonyítottság hiánya okából elutasító döntését, rendelkezése és annak indokolása a keresetre teljes körűen kiterjedt [Pp. 213.§ (1) bekezdés].
- [22] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette ítéletében, hogy a számlakibocsátó igazoltan nem rendelkezett a számlák szerinti árakkal, így azokat nem is értékesíthette, továbbá a felperes alaptalanul hivatkozott az EUB C-80/11. és C-142/11. számú egyesített, továbbá a C-285/11. számú ügyekben meghozott döntéseire, mert az azokban foglaltak a felek között megvalósult gazdasági eseményre vonatkoztathatók, míg felperes ügyében éppen az hiányzott.
- [23] Az elsőfokú bíróság értékelte és összevetette a bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Jogi álláspontját, amely szerint jogszerűen állapította meg az adóhatóság, hogy felperes /a határozatokban megjelölt/ hiteltelen számlákra jogsértő módon alapította adólevonási jogát, általa ismerten adókijátszásban vett részt, logikusan és közérthetően kifejtette. A felperes lényegében a bizonyítékok felülvéleményezését kérte, amely a teljes körűen jogszerű ítélet alapján kizárt.
- [24] A valóságban megtörtént gazdasági események adatainak azonosnak kell lenniük az azokról kiállított számlákon feltüntetettekkel. A gazdasági eseményekkel nem azonos számlatartalmak a számlák tartalmi hiteltelenségének megállapítását és jogkövetkezményeként az adóhatóság részéről az adólevonási jog megtagadását eredményezik, amelynek jogszerűségéről az elsőfokú bíróság ítéletében az uniós normáknak is megfelelően, helytállóan döntött.
- [25] A Kúria az EUB-nál előzetes döntéshozatali eljárást (Pp. 155/A.§) nem kezdeményezett, mivel a felperes ügyére irányadó jogszabályok alkalmazása során uniós normák értelmezési kérdése nem merült fel.
- [26] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[27] Az adózó-felperesnek a perben az általa befogadott számlák valósággal egyező voltát bizonyítania kell.

Záró rész

[28] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a költségviselésről a Kúriának határoznia nem kellett.

[29] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.

, 2016. november 24.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró